RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2020/1105

af 24. juli 2020

om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/784 om tilladelse til Den Italienske Republik til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 206 og 226 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ([1]), særlig artikel 395, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1401 ([2]) fik Italien indtil den 31. december 2017 tilladelse til at kræve, at skyldige merværdiafgifter (moms) på leveringer til offentlige myndigheder skulle indbetales af disse myndigheder på en særskilt og lukket bankkonto hos skattemyndighederne. Denne særlige foranstaltning indebar en fravigelse af artikel 206 og 226 i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne vedrørende momsbetaling og fakturering.

(2) Ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/784 ([3]) fik Italien tilladelse til at anvende den særlige foranstaltning indtil den 30. juni 2020, og anvendelsesområdet for den særlige foranstaltning blev udvidet til at omfatte leveringer til visse selskaber, der kontrolleres af offentlige myndigheder, samt til børsnoterede selskaber, der er omfattet af Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa-indekset (»FTSE MIB-indekset«).

(3) Ved brev registreret i Kommissionen den 4. december 2019 anmodede Italien om, at tilladelsen til at anvende den særlige foranstaltning forlænges indtil den 31. december 2023, og at anvendelsesområdet for den særlige foranstaltning blev begrænset til udelukkende at omfatte leveringer af varer og tjenesteydelser til offentlige myndigheder. Ved brev registreret i Kommissionen den 27. marts 2020 ændrede Italien sin anmodning, således at den forlængelse, der er anmodet om, har samme anvendelsesområde som den tilladelse, der blev meddelt ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/784.

(4) Ved brev af 5. maj 2020 underrettede Kommissionen de øvrige medlemsstater om den indsendte anmodning fra Italien. Ved brev af 6. maj 2020 meddelte Kommissionen Italien, at den rådede over alle de oplysninger, den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.

(5) Den særlige foranstaltning er en del af en pakke af foranstaltninger, der blev indført af Italien for at bekæmpe skattesvig og skatteunddragelse. Pakken af foranstaltninger, herunder en forpligtelse til elektronisk fakturering som godkendt ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/593 ([4]), har erstattet andre kontrolforanstaltninger og giver de italienske skattemyndigheder mulighed for at krydstjekke forskellige aktiviteter, der er angivet af de erhvervsdrivende, samt for at overvåge deres momsbetalinger.

([1]) EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

([2]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1401 af 14. juli 2015 om tilladelse til Italien til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 206 og 226 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 217 af 18.8.2015, s. 7).

([3]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/784 af 25. april 2017 om tilladelse til Den Italienske Republik til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 206 og 226 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og om ophævelse af gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1401 (EUT L 118 af 6.5.2017, s. 17).

([4]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/593 af 16. april 2018 om at give Den Italienske Republik tilladelse til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 218 og 232 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 99 af 19.4.2018, s. 14).

(6) Italien vurderer, at obligatorisk elektronisk fakturering som led i den gennemførte pakke med foranstaltninger nedbringer den tid, som skattemyndighederne har brug for til at blive bekendt med eventuelle sager om mulig skattesvig eller skatteunddragelse. Det er dog også Italiens vurdering, at den manglende ordning med opdelt betaling, der er introduceret med den særlige foranstaltning, vil betyde, at det, når kontrollen er udført, kan være umuligt at inddrive betalingen fra skattesvindlere eller skatteunddragere, hvis de er insolvente. Ordningen for opdelte betalinger som en forudgående foranstaltning har således vist sig at være mere effektiv end obligatorisk elektronisk fakturering, som er en efterfølgende foranstaltning. De endelige data om effektiviteten af den særlige foranstaltning viser, at foranstaltningen har været endnu mere effektiv end forventet.

(7) En af virkningerne af foranstaltningen er, at leverandører som momspligtige personer ikke kan udligne den moms, der betales i forbindelse med deres køb, med den moms, der modtages for deres leveringer. Sådanne leverandører risikerer konstant at befinde sig i en svag økonomisk stilling og kan være nødt til at anmode skattemyndighederne om en reel refusion af den moms, der betales i forbindelse med deres køb. I henhold til de indsendte oplysninger fra Italien har momspligtige personer, der udfører transaktioner, som er omfattet af ordningen med opdelt betaling, ret til at modtage betaling af de relevante momskreditter som prioritet inden for grænserne af den kredit, der opstår som følge af disse transaktioner. Denne praksis indebærer, at anmodninger om momsrefusion i forbindelse med ordningen for opdelte betalinger behandles med prioritet, både under de indledende undersøgelser og under udbetalingen af de skyldige beløb fra ikkeprioriterede momsrefusioner.

(8) I henhold til betragtning 7 i gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/784, bør der, når denne ordning bestående af den pakke med kontrolforanstaltninger, som Italien ønskede at anvende, er fuldt ud gennemført, ikke længere være behov for at fravige direktiv 2006/112/EF med henblik på at kunne anvende opdelt betaling. Italien tilbød derfor at garantere, at det ikke ville søge at forny den fravigelse, der giver tilladelse til anvendelse af ordningen for opdelte betalinger. Da det dog stadig er for tidligt at give en fuld vurdering af effektiviteten af disse foranstaltninger, som kun har været gennemført i kort tid, og set i lyset af den vanskelige situation, Italien oplever i øjeblikket som følge af covid-19-pandemien, som gør det sværere for momspligtige personer at gennemføre de påkrævede ændringer i deres faktureringssystemer samt for skattemyndighederne at tilpasse deres kontrol og IT-systemer, kan fjernelsen af denne foranstaltning have betydelige negative indvirkninger på bekæmpelsen af skatteunddragelse og opkrævningen af moms samt på administrationsudgifterne for momspligtige personer under de nuværende omstændigheder. Det er derfor hensigtsmæssigt at forlænge tilladelsen til at fravige direktiv 2006/112/EF.

(9) Den anmodede fravigelse bør være tidsbegrænset, så der er mulighed for at foretage en vurdering af, hvorvidt den særlige foranstaltning er passende og effektiv. Tilladelsen bør derfor forlænges indtil den 30. juni 2023, hvilket vil give tilstrækkelig tid til at foretage en evaluering af effektiviteten af de af Italien gennemførte foranstaltninger med henblik på at nedbringe skatteunddragelse i de berørte sektorer.

(10) For at sikre den nødvendige opfølgning inden for rammerne af den fravigelse, der er anmodet om, og navnlig for at vurdere indvirkningen på momsrefusion til momspligtige personer, der er omfattet af denne fravigelse, bør Italien pålægges senest i september 2021 at indsende en rapport til Kommissionen om den overordnede situation vedrørende, herunder navnlig den gennemsnitlige tid, der er nødvendig til, momsrefusion til momspligtige personer samt vedrørende effektiviteten af den særlige foranstaltning samt andre foranstaltninger gennemført af Italien med henblik på at nedbringe skatteunddragelse i de berørte sektorer. Denne rapport skal indeholde en liste over de forskellige foranstaltninger, der er gennemført, samt datoen for deres ikrafttræden.

(11) Den særlige foranstaltning står i rimeligt forhold til de tilstræbte mål, eftersom den er tidsbegrænset og begrænset til de sektorer, der oplever betydelige problemer med hensyn til skatteunddragelse. Endvidere medfører den særlige foranstaltning ikke en risiko for, at skatteunddragelsen skifter til andre sektorer eller andre medlemsstater.

(12) Som følge af vanskelighederne forårsaget af covid-19-pandemien, har processen vedrørende fornyelsen af fravigelsen taget længere tid end forventet, og den blev ikke tilendebragt inden den 30. juni 2020. Såfremt denne afgørelsen ikke får tilbagevirkende kraft, vil de selskaber, der anvender ordningen for opdelte betalinger, umiddelbart skulle ændre deres faktureringssystemer for at gennemføre ændringerne. Skattemyndighederne vil skulle gennemføre tilsvarende tilpasninger i deres systemer. Henset til nævnte vanskeligheder er det ikke hensigtsmæssigt at bede selskaberne og skattemyndighederne om at gennemføre ændringerne på nuværende tidspunkt. Det er derfor hensigtsmæssigt at anvende denne afgørelse med tilbagevirkende kraft for at sikre foranstaltningens retlige kontinuitet.

(13) Foranstaltningen påvirker ikke negativt de samlede indtægter fra moms, der opkræves i det endelige forbrugsled, og den har ingen negativ indvirkning på Unionens egne indtægter fra moms.

(14) Gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/784 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/784 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 2, affattes således:

»Senest den 30. september 2021 indsender Italien en rapport til Kommissionen om den overordnede situation vedrørende momsrefusion til momspligtige personer, der berøres af de i artikel 1 og 2 omhandlede foranstaltninger, og navnlig om den gennemsnitlige varighed af refusionsproceduren samt om effektiviteten af disse foranstaltninger og af andre foranstaltninger, der er gennemført af Italien med henblik på at nedbringe skatteunddragelse i de berørte sektorer. Denne rapport skal indeholde en liste over de forskellige foranstaltninger, der er gennemført, samt datoen for deres ikrafttræden.«

2) I artikel 5 ændres datoen »30. juni 2020« til »30. juni 2023«.

Artikel 2

Denne afgørelse anvendes fra den 1. juli 2020.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2020.

På Rådets vegne
M. ROTH
Formand